

PRAVDA VĚ•TĚŠŽĚ, JEN TO CHVĚ•LI TRVĚ• (40 LET)

ĀšterĀ½, 13 bĀ™ezen 2018

Po sedmdesáti letech od nástupu komunistického reĀ™imu je dobré si Ā™íci, jak je to pĀ™edevším leĀ¾, která stojí na zaĀ™átku totality. LeĀ¾ stále stejná a ohroĀ¾ující nás stále. Pravda je pĀ™irozený princip, je to popis reality, kdeĀ¾to leĀ¾ je v nedokonalého lidského rozumu. V historickém procesu vĀ¾dy vítĀ¾zí pravda, protoĀ¾e má pĀ™irozený charakter.

Nemám na mysli leĀ¾ neškodnou, aĀ¾ uĀ¾ tzv. milosrdnou leĀ¾ nebo fabulaci, tedy pohádky tĀ™eba pro dĀ™ti. Pr vítĀ¾zí hlavnĀ¾ proto, Ā¾e lidé chtĀ¾jí znĀ™ realitu, touĀ¾í po ní. To má Ā™istĀ¾ pragmatický dĀ™vod: chceme se sprĀ™vnĀ¾ orientovat v Ā¾ivotĀ¾ a leĀ¾ považujeme za ůĀ™elový podvod jiných lidí. Proto lidé za komunistického reĀ™imu poslouchali rádio Svobodná Evropa, protoĀ¾e vĀ¾dĀ¾li, Ā¾e komunisté jim pravdu neĀ™íkají, ale chtĀ¾li se ji dozvĀ¾dĀ™t. Dnes hledají informace na internetu, protoĀ¾e vĀ¾dí, Ā¾e jim hlavní sdĀ™lovací prostředky mnoho vĀ¾cí zatajují, jednostrannĀ¾ je informují, a proto chtĀ¾jí slyšet hlas z druhé stranyš hlas z druhé stranyš aby si mohli realitu z tĀ™chto informací sestavit. Mylné pĀ™esvědĀ™ení a leĀ¾ pĀ™í komunistické totality Ā™lovĀ¾k mĀ¾Ā¾e vĀ¾domĀ¾ lhát pĀ™ímo z nĀ¾jakých osobních dĀ™vodĀ™ nebo mĀ¾Ā¾e být naveden do manipulován ideologií a mít mylné pĀ™esvědĀ™ení. Tak jako kdysi švĀ™Ā™ícímš komunistĀ™ bylo moĀ¾no vysvětlit na ovĀ™itelných faktech, Ā¾e pravdu nemají, a oni stále šsvĀ™ pravdĀ™š vĀ™Ā™ili, tak dnes samozĀ™ejmĀ¾ je tĀ™ velmi mnoho lidí s mylným pĀ™esvědĀ™ením shodnĀ¾ se chovajících. Navedení mĀ¾Ā¾e být velmi rĀ™zné, mĀ¾Ā¾e to být vliv osobní prospĀ™ch nebo mylné pĀ™esvědĀ™ení. Mylné pĀ™esvědĀ™ení je právĀ¾ takové, jaké navozují ideologie, rĀ™zné aktivity a špatná výchova. Politické zájmy se snaĀ¾í navodit mylná pĀ™esvědĀ™ení, která jsou vlastnĀ¾ iĀ¾ivĀ™ myšlení. K tomu pĀ™ispívá paradigma doby: v r. 1948 byla pováleĀ™ná doba a vdĀ™nost SSSR za osvobození, lépe Ā™eĀ™eno za záchranu národa pĀ™ed nacistickým vraĀ™edným reĀ™imem. TaktĀ¾ proĀ¾itek nezamĀ™stnanosti ve tĀ™icátých letech byl napomáhal komunistickému pĀ™esvědĀ™ení. Shrnu tedy hlavní iĀ¾í a manipulace s fakty komunistĀ™ v dobĀ¾ pĀ™evratu 1948: 1/ LeĀ¾ o podstatĀ¾ reĀ™imu: Komunisté zapírali, lhali o tom, Ā¾e jejich reĀ™im v SSSR hospodĀ™sky neuspĀ¾l, Ā¾ byly zaloĀ¾eny na práci otrokĀ™ v pracovních táborech, Ā¾e tam trvale byla podvĀ¾iva, nedostatek všeho zboĀ¾í a hroznĀ™ neúnosné bytové pomĀ™ry. Cílem mĀ¾la být beztĀ™dní spoleĀ™nost, vlastnĀ¾ jakýsi neuskuteĀ™itelný sen, pohádka. Jediné, co nebyla leĀ¾, byla skuteĀ™nost váleĀ™ného vítĀ™zství nad nacistickým NĀ™meckem a schopnost reĀ™imu takové vítĀ™zství uskutečnit kaĀ¾dou cenou. 2/ LeĀ¾ o reálných cílech reĀ™imu: Komunisté lhali, Ā¾e neznárodní malé podnikatele, Ā¾ivnostníky a Ā¾ nebudou dĀ™lat kolektivizaci zemědĀ™lství. PĀ™esto, Ā¾e byly výpovědi ruských emigrantĀ™, zprávy o gulazích byly také, pĀ™ lidé nevĀ™ili v násilí sovětského reĀ™imu. Komunisté je v tom udržĀ™ovali sérii iĀ¾í. Cíle dosahovali velmi snadno v dĀ™nicích prostředí a u zmanipulované mládeĀ¾e. Mladí lidé vidĀ¾li svĀ™ vzor konzervativnímu prostředí v pĀ™jetí komunistických myšlenek (šMy jsme mládeĀ¾ nová, mládeĀ¾ Gottwaldovaš). 3/ VytváĀ™ení nepĀ™itele: Komunisté neustále pĀ™ipomínali nebezpeĀ™í NĀ™mecka, jednak historického, ale i pro tu dobu souĀ™asnĀ™, a naopak prohlášovali SSSR jako historickou záruku bezpečnosti Ā™eského a slovenského národa. NĀ™mecko uĀ¾ v té dobĀ¾ reálné nebezpeĀ™í nepĀ™edstavovalo, bundeswehr byla smĀ™ malá armáda, kterou se jen stršilo. SamozĀ™ejmĀ¾, Ā¾e tu byli tĀ¾ západní imperialisté se svojí atomovou bombou, kteĀ™í se ovšem tenkrát spíšovali komunistu bránili a urĀ™itĀ¾ nebyli ani schopni, ani ochotni proti SSSR nĀ¾jaké váleĀ™né akce vést. Lhalo se o vývoji svĀ™ta, o dekolonizaci, o sociálních pokrocích evropských státĀ™. Tyto iĀ¾í zároveň s celým paradigmatickým pováleĀ™né doby dovedly asi polovinu obyvatelstva na stranu komunistĀ™. Prezident Beneš nechtĀ™l vzdorovat. Podrobil se stejnĀ¾ jako v r. 1938. NechtĀ™l pĀ™ipustit obĀ™anskou válku, která v té dobĀ¾ probíhala v Ā™ecku a zpĀ™sobila mnohá neštĀ™stí.

4/ UdrĀ™ovací iĀ¾í a postupné vítĀ™zství pravdy: ReĀ™im ve iĀ¾ích pokračoval aĀ¾ do svého švítĀ™znéhoš Musel v jednom kuse lhát o situaci v západních zemích, musel manipulovat s domácími informacemi, musel mnohé informace zatajovat, tím pádem zavést cenzuru a pronásledovat nekontrolované informace. To samozĀ™ejmĀ¾ znamenalo pronásledovat i lidi, kteĀ™í tyto informace šíĀ™ili a rušit cizí rozhlas. VytváĀ™el se i vnitĀ™ní nepĀ™itel, pronásledovali se lidé, kteĀ™í se niĀ™eho nedopustili, a trestali se lidé za opravdu zanedbatelné projevy kritiky; zastrašování bylo souĀ™ástí reĀ™imu, který se stal opravdu odporným a nepĀ™ijatelným. PostupnĀ¾ pĀ™itahoval Západejmenem antikomunisty reĀ™imem pronásledované, ale i lidi, kterým reĀ™im nevyhovoval nesvobodou nebo lidi, kteĀ™í mĀ¾li nĀ¾ ZápadĀ¾ daleko lepší profesní existenci. Tak bylo zapotĀ™bí vystavĀ™t na hranicích hlídání plot, na kterém zahynulo mnoho lidí. Tak se postupnĀ¾ neschopný a nepĀ™irozený komunistický systém (zaloĀ¾ený na iĀ¾i o své reálné podstatĀ¾) a o neblahém ekonomickém fungování) pĀ™íjal totalitu jako jediný moĀ¾ný reĀ™im, ve kterém mohl existovat. Byl nereformovatelný pĀ™esto, Ā¾e mnoho komunistĀ™ v r. 1968 v moĀ™nost reformy vĀ™Ā™ilo a doplatilo na to. KdyĀ¾ se do komunistické země Ā™lovĀ¾k z návštĀ™vy na ZápadĀ¾ a Ā™ekl, Ā¾e tam jsou obchody plné zboĀ¾í a dĀ™nická tĀ™ída se vozí v autech, co pravda, byl považován komunisty za tĀ™dního nepĀ™itele a agenta imperialismu, a podle toho dopadl. Tomuto osoĀ™ování dokonce nĀ¾kteĀ™í komunisté vĀ™Ā™ili, ale postupnĀ¾ pravda prosakovala a nakonec uĀ¾ ani komunisté své ideologii nevĀ™ situace se sunula k r. 1968. Pravda postupnĀ¾ vítĀ™zila. V Ā™em je dnes situace obdobná pováleĀ™nému období? Dnes velmi Ā™asto mluví o tom, Ā¾e souĀ™asnĀ™ paradigma je obdobné pováleĀ™nému období. Historie se nikdy zcela neopakuje, proto podobnost nĀ¾kých situací není podobnost paradigmatu. Mezinárodní situace byla v pováleĀ™ném období jiná, tehdy tu byl silný SovĀ™tský svaz, dnes na nás takovou sílu nikdo nevykonává, jedinĀ¾ snad EU, která má ovšem jiný charakter. Máme daleko svobodnĀ¾jš spoleĀ™nost, mnoho nezávislých médií, a internet. Komunistická ideologie ztratila pĀ™ítĀ¾livost a není podporována Ā¾ádnou velmocí. Lid je pĀ™esvědĀ™en spíše konzervativnĀ¾. Chce tedy spíše setrĀ™vat v reĀ™imu, ve kterém je, byĀ¾ má k nĀ™mu výhody. Proto volí politiky š Zemana a Babiše, kteĀ™í se chovají konzervativnĀ¾, zachovat pomĀ™ry slibují a aktivitu projevují pouze v nĀ¾jakých materiálních slibech. Lid má spíše obavy ze zmĀ™n, které pĀ™ínáší globalisté z migrace a globalizace. ProtoĀ¾e lidé jsou stále stejní a pro prosazování ideologií se vĀ¾dy používají stejné metody, mĀ¾Ā¾e i dnes pozorovat sérii iĀ¾í, manipulaci vytváĀ™ení nepĀ™itele apod. V celém západním svĀ™tĀ¾ se projevuje aktivistická globalistická kampaĀ™. Mocensky a finanĀ™ně podporovaná, která buduje svoji vizi otevĀ™ené multikulturní spoleĀ™nosti, a Evropská unie je jakousi laboratoĀ™í. Cílem je vytvoĀ™it jakési admitture kultur, které spolu Ā¾íjí. Takovou spoleĀ™nost vidíme tĀ™eba v Sýrii nebo Libanonu. Aktivisté spolĀ™

na nějaký samozřejmě pátírožený proces. Ten ovšem nepokračuje a objevily se konzervativní síly – Trump, Kaczyński, Orbán včetně našich momentálních zvolených politiků (konzervativní mám na mysli ve smyslu situačního konzervatismu). Globalisté si stávají, že lid je hloupý a demokracie je prý špatná, proto že nebyli zvoleni. Proto je zapotřebí pouličních akcí. Láska globalistických aktivistů shrnu asi takto: 1/ Lež o podstatě reálnosti a spíše v zatajování podstaty reálnosti. Jaké jsou cíle globalistů? Nikdo neví. Konečný cíl nějakého globálního světa bez hranic a multikulturní společnosti jsou spíše neuskutečnitelné nesmysly (velmi podobné nesmyslům o beztržní společnosti). Pátí se vývoj tímto směrem ideologicky i politicky prosazuje. 2/ Lež o reálných cílech reálnosti: Reálnost, otevřená a multikulturní společnost, pro kterou je Evropská unie jakýsi pokusný králík, se nijak otevírá o své cílech neví. Zato ji pod různými záminkami uskutečňuje. Pátíjetí migrantů se nevykládá jako postupné uskutečňování multikulturní společnosti, ale jako humanitární pomoc. Pátí se je to velmi přehledné, humanitární pomoc se pátíce nemusí vykonávat na našem území, spoléhají, stejně jako kdysi komunisté, na sílu svých sdělovacích prostředků a ovlivňování mladých snadno zmanipulovatelných lidí. Pátírožené vlastenectví a vztah k domovu potěbují globalisté odstranit a tak jakýkoliv takový projev zařadí do kategorie nepřipustného nacionalismu, rasizmu, xenofobie a nerovnou nacismu. Opátí spoléhají na sílu propagandy, zvláště neustálého vyvolávání fobií ze stínů minulosti, kterou si samozřejmě pro své účely dokázali pátídem upravit (k tomu měli tisícet let). 3/ Vytváření nepřítelů reálnosti u téma tisícet let neexistuje a jeho nebezpečí nehrozí. Hned po jeho pádu se projevila veliká tolerance ke komunistům, proti kterým se akce tenkrát nedaly. Jediná politická strana KAN (její jsem byl členem) chtěla vyrovnání s komunistickým reálním, měla ve volbách zanedbatelný úspěch, z čehož vyplývá, že lidé nějaké, byť symbolické, vyrovnání nechtěli. Komunisté se vřetěnou zařadili do nového systému a obviňovat je po téma tisícet letech zavání účelovostí. Momentálně se vytváří jakýsi kombinovaný nepřítel – kvazikomunisté a Rusko. Prý je to jakés směřování k východu. To je doprovázeno propagandou, bez sebemenšího reálného základu, velmi se podobající někdejší komunistické propagandě proti "třetímu nepříteli" a "americkým imperialistům". Trestají se komunisté, kteří byli ve strukturách celou dobu na vysokých funkcích a dnes se z nich vytváří nebezpečí nebo zástupné terče. Propagandistická kampaň má za záminku špatné chování ve volbách zvolených konzervativních politiků, což jsou vlastně nějaké okrajové jevy, které se zveličují. Druhým nepřitelem nacionalismus, jak bylo třeba shora. Pátí se národní útočný nacionalismus byl okrajový a doplatili jsme na nacionalismus německý, pátíedstírá se jeho nebezpečnost. Dnešní projevy jsou slabé a extrémní projevy vypadají spíše jako provokace globalistů, aby svoji tezi dokazovali a nepřitelem strašili. Vnějšně, opravdu nebezpečný nepřítel, není (nechci říci, že nejsou nějaká potenciální nebezpečí). 4/ Udržovací lázeň: Globalisté stále máme svobodu a lid rozhoduje ve volbách. V analogii se nalzáme někde na začátku roku 1948. Jestli nás čeká nějaká barevná revoluce (tentokrát nehrozí rudá, ale duhová) nevím, jestli mládež, která dělala mnoho revolucí na pokyn "od kud", opravdu se nechá zmanipulovat. Závěrem Momentálně se ofenzivní globalistický směr zadržel. Národy střední Evropy nechtějí vytvářet na svém tradičním území multikulturní společnost, nechtějí pátíjímat migranty a podle toho si zvolili reprezentaci. V Polsku a Maarsku jsou antiglobalistické vlády. V Česku byli kteří antiglobalistické politici zvoleni, ale mají velké problémy s globalistickou garniturou, zahrnující ve sdělovacích prostředcích, na tradičních neomarxistických univerzitách, opírající se o vykořisťované intelektuály a zmanipulovanou mládež (ostatně nic nového). Boj právě probíhá. Do globalistické ideologie byl zařazen i boj proti osobám zdiskreditovaným minulým reálním, využíva se selhání protivníka, nebyť je propaganda špatně osob. Demokracie není ohrožena od těch, kteří jsou z toho obviňováni, ale od těch, kteří dnes nedemokratické metody ve zpolitizovaných sdělovacích prostředcích používají, demokratické rozhodnutí lidu ve volbách zpochybují, po cenzuře internetu volají, na různé weby tlačí se nechovat nezávisle a snaží se cenzuru pod různými záminkami zavádět (prý pro nebezpečí ruských webů). V tom existuje veliká podobnost s r. 1948 (samozřejmě v jiném paradigmatu), zvláště v bodech využití mládeže, ideologických intelektuálů, a lázeň obviňujících protivníka z ohrožení demokracie, kterou sami popírají. K tomu pátíistupuje obviňování z rozdělování národa, který sami rozdělují. VLASTIMIL PODRACKÝ